

itt végül is jobban szeretek, mint ahol régen laktunk, mert nem figyelik a mozdulataimat, és senkise les rám, nincs többé a szúrós szemű néni, mert ő ott maradt a régi házban, és így nem szól ránk többet

el se köszöntünk tőle,
annyira gyorsan eljöt-
tünk, és amíg aludt, addig
csomagoltuk össze min-
denünket, és jött anya
egyik fiúbarátja, kocsival,

Cserenkó Gábor 71

TISZTÁRA JUPIJÉÉ!

és elvitt minket az új helyre, mert a szúrós szemű néni folyton parancsolgatott, meg nézett, meg kiabált, meg folyton veszekedett anyával, és én nem szerettem

nem bírtuk, egyikőnk se, de most sikerült eljönnünk tőle, és elköltöztünk egy újba, ahol nem kiabál, és nem parancsolgat nekünk, mert ide nem engedjük be, sohasem talál ránk a szipirtyó, anya mondta így, hogy szipirtyó, és megjegyeztem

külön szobám van itt, és nem kell már sosenem kimennem sehová, ha jönnek anyához

régebben ilyenkor nem szerettem, mert kinn kellett játszanom, ha jött anyának vendége, és akkor is, ha már sötét volt, akkor is húzhattam fel a cipőmet, meg a melegsapkát, azt amelyik sál is, meg sapka

és ilyenkor anya mindig letérdelt elé, úgy cipzározta be a dzsekimet, és mindig megpuszilt, és azt mondta, hogy a bácsi csak most ér rá, és erre én megfordultam, és tudtam már, hogy megint nem nézhetem majd a meséket a tévében

no, de itt ilyen nem lesz, hogy kinn legyek, külön szobám van énnekem, mert kiderült, hogy már nagy vagyok, és lehet ilyet, hogy külön szobám legyen

anya nyomogatja a telefonját, csetel, meg sokan fel is szokták hívni mostanában, állandóan csörög a telefonja, és mielőtt felveszi, becsukja magára az ajtót, hogy ne lehessen meghallani, hogy mit telefonál

és tök jó, mert nem kellett fürdeni, mert este anyához megint jött valaki, én elaludtam a játszás közben, és nem jött aztán anya se át, hallottam, amikor lekapcsolta a villanyt, szóval nem jött be a szobámba, hogy menj fürdeni, mint ahogy szokta, nem jött át, és egyből sötét lett nála, szóval nem kellett a tisztálkodással szórakoznom, úgyhogy ez tisztára jupijéé!

sokaknak tetszik anya, és néhányan furán is viselkednek, ha meglátnak minket az utcán, és én ilyenkor mindig kihúzó magam, és rettentő büszke vagyok anyára, mert jó, és szép szaga van neki

72 minden nap más fülbevalót tesz be, mindig valami színeseket és lelógásokat, amik vidáman csilingelnek ahogy dobálja a haját, és azért hordja pont ezeket, mert ilyen senkinek sincs a környéken

cigarettazik anya, hosszú cigarettákat vesz mindig, és ha nagy leszek, majd én is fogok cigarettázni, hiába mondják, hogy nem jó, meg bűdös, aki szívja, de nem is, mert az én anyukám sose az

ha a szobájában csendben telefonál, akkor mindig izgága lesz, olyan, mintha folyton csiklandozná olyankor, de nem tudom pontosan, hogy kik jönnek hozzá, mert mindig ki vagyok küldve a szobájából, ha csukva van a szobájának az ajtaja nem nyithatok ám be, mert megtiltotta

kimentem lábujjhegyen a konyhába és csendben feláltam a hokedlire, mert kíváncsi voltam, hogy mi van a szekrény felső polcán, és találtam egy dobozt, amit előtte még sose láttam

színes cukorkák voltak benne, sárga, kék, piros, meg mindenféle színű, és aztán leszálltam a hokedliről, és mikor még tartottam a markomban a színes cukorkákat, bejött anya, hogy mi ez a nagy csend, és meglátta, hogy akarok enni belőlük, és ráütött ekkor a kezemre, és anya is üvöltöni kezdett, amitől megijedtem, és erre mind szétgurult a padlón az összes cukorka

anyának más hangja lett, üvöltött, nagyon hangosan, és még a keze is remeggett, azt monda, hogy takarodjak ki a konyhából, és ki is mentem, hirtelen pisilnem is kellett, én nem akartam bajt csinálni

az óvodába, ahová mostan járok, korán szeretek menni, mert a marika néni, meg néha a tilda dadus is, megengedik nekem, hogy kipakoljam a szekrényből azt a dömpert, amivel a legeslegjobban szeretek játszani

tilda dadus mérges, mert rátüsszentettem a zsíros kenyérre, és meglátta, mert a kicsi fika csillogott, mire tilda dadus kiabálni kezdett, és én elszöktem

előle, nyitva volt az óvodakapu, így könnyen ki tudtam jönni, és hazafutottam, nehogy bántsanak

és a postás bácsit láttam ruha nélkül szundikálni anya ágyában, és amikor anya kijött a fürdőszobából, szintén ruha nélkül, kijött az én hangos mászkálásomra, akkor nagyon leszidott, hogy miért vagyok itt, mikor az óvodában lenne a helyem, meg, hogy tudnak-e róla, hogy eljöttem, de én nem feleltem semmit, mert kiabálás volt, és olyankor nem tudok beszélni, de nem is tudtam, hogy ilyen jóban van postás bácsival anya, hogy beengedi az ágyába, hogy ott aludjon

73

anya a kisszoknyában volt, amiben mutogatja mindig a lábait, de nem megy ma közmunkára, mert azt mondta, hogy annak vége lett, nem jött be neki, keveset fizetnek, és köszöni szépen, inkább elmegy

sörivónak hívják azt a helyet, de mi néha bort is szoktunk ám onnan hordani, ilyenkor visszük a két literes műanyag palackot, amit megtölt a pultos haverom borral, és azt hazavisszük, mert anya szeret este a tévézés közben bort inni, de szerintem nem jó ízű az, mert büdös lesz tőle a puszi

néha be szokott jönni a postás bácsi is a sörivóba, de neki mindig tovább kell mennie aztán, mert sok a levele, a pultos haverom megengedte neki, hogy ha vécére kell mennie, akkor itt a sörivóban elmehet, ugyanis ő egész nap az utcákon járkal, és nem tud hová menni, nem kopogtathat be idegen nénikhez, hogy csókolom, kakilni kell, tessék már megengedni nekem, így hát jó neki is, hogy van a sörivó, és a pultos haverom ezt megengedi neki, és volt már, hogy anya is pont akkor ment vécére, mert a pultos haverom kacsintott egyet neki, hogy menjenek együtt, mert lehet olyat, ugyanis ott van külön férfi, meg külön női, nálunk meg, ahol lakunk, csak egy van, az is a fürdőkáddal mellett, nem külön, de sebj, mert azt csak ketten használjuk

lufikat találtam a konyhában, az asztalon, szép színeseket, zacskókban voltak és vizet engedtem beléjük inkább, mert felfújni nem nagyon tudtam őket, mert mindegyik olyan kigyóalakúra sikerült, de anyának nem tetszett ez, amikor meglátta, hogy mit csinállok, csapkodni kezdett, és ki is kaptam, de nem egészen tudom, hogy miért, szerintem zizis anya

a jánossal, egy számítógépes barátommal, aki a szomszédunk is, találkoztunk a sörivóban, ott ült egyedül egy asztalnál, és itta a sört, és mikor megláttam, odarohantam hozzá, ő meg kért nekem egy kólát, anya egyébként nem tudta
74 hogy hová rohanok annyira, és addig leült a szokott helyünkre, oda, az egyik nagykép alá, ahová mindig, ahol az a kép van, amikor egy bácsi feje kibuggyan a tengerből és mosolyog, ez a kedvenc képem itt, ez a legjobb, és anya asztalához mindig le szokott ülni valaki, a barátai, akikkel szinte mindig találkozok, ha bejövünk ide, a barátommal közben beszélgettünk, mint az igazi felnőttek, vagyis, hát ő felnőtt, csak én nem még, és beszélgettünk mindenről, kérdezte az óvodát is, azt, hogy szeretek-e még oda járni, és akkor odajött anya, hogy menni kéne, de aztán nem mentünk, mert a barátom anyának is fizetett, meg magának is egy sört, amiből lett még aztán kettő

hazafelé kérdezte anya, hogy honnan ismerem, akivel beszélgettem, hát ez a szomszéd, ja, tényleg, ezért volt olyan ismerős, mondja, és azt is, hogy ez egész jó, nagyon jó, bár nem tudom ezt miért mondta

nem a mi lakásunk, ahol lakunk, és keresnünk kell másikat, mondta anya, nemsokára jön az, akié a ház, és ki kell költöznünk, megint el kell mennünk máshová, és anya ezért olyan szomorú, és reggeltől szomorú, és én is szomorú vagyok, mert itt kell hagynunk ezt a házat, amiben lakunk

megyünk a sörivóba, viszünk haza két üveg bort, meg kisebb üvegeket is, és tudom, hogy ma is akármeddig játszhatok, és éjjelig is nézhetem a tévét, mert mindig ez van ilyenkor

összepakoltuk a cuccainkat, anyáét is, meg az enyémet is, mert jön az igazi gazdája ennek a háznak, aki elküldött minket, össze kellett csomagolnunk, mindent nagy táskákba, és aztán bejöttek hozzánk emberek, amíg mi pakoltunk, és azt mondta egy szemüveges, kövér néni anyának, hogy nagyon lepusztítottatok a házat, renike, ezért kell elmennetek, és a néni szigorú volt, és mérges, egy szakállas bácsi meg, aki a nénival jött, azt mondta anyának, hogy ne most sírjál, nem hatsz meg, és elszedte anyától a kulcsát, utána pedig megfogta és kitette csomagjainkat a kapun kívülre, és el is mentek, olyan gyorsan, ahogy jöttek, mi pedig ültünk a járda padkájára a hóesésbe, és kicsit később anya azt mondta, hogy ne féljek, mert van egy ötlete

és az ötlet végül is az volt, hogy menjünk át a szomszédba, és csengessünk be, mert talán itthon van a jános, a szomszéd haverom, talán nem alszik, jó sokszor megkocogtattuk az ablakát, mert a csengője mindig rossz, kopogtunk is, meg kiabáltunk neki, aztán nagysokára kidugta a fejét és behívott minket, és anya megkérdezte, hogy lakhatnánk-e nála

75

ígert mondott, és elvette anyától a sporttáskát, gyertek csak, mondta, és erre utána szép lassan át is cuccoltunk, és van megint hol laknunk, utána napokig beszéltek erről a kocsmában, hogy nem szép dolog egy anyát, egy kisgyerekekkel kitenni az utcára, hát, tényleg nem az

bementem a kertkapun, de nem tudtam tovább, mert zárva lett az ajtó, ahol a lakásunk van, hiába nyomom le, zárva lett, hát, nem mondta, hogy elmegy, itt hagyott volna, úgy, hogy nem szól, kopogok, meg zörgetek, és hiába kiabálok, hogy jános, jános, még a barátom se sincsen itt, de szerintem nem messzire mentek ezek, mert a jános biciklijé és a motra is itt van, úgyhogy biztosan mindjárt jönnek

amikor meghallottam anya papucsának a hangját, hogy flip-flop, flip-flop, akkor még nem ijedtem meg, hanem csak utána, mert anyát láttam dülöngélni benn a lakásban, meg fogta a falat is, úgy jött trikóban az ajtóhoz, ami be volt zárva kulccsal, és közben csukott szemmel beszélt hozzám, mint amikor fáj a feje, és a karján kék meg zöld foltok voltak, de nem tudom mennyi, mert nem mertem odanézni, de hogy hol fázott meg a jános, nem tudom, mert semmi baja sem volt eddig, mégis szipogva jött ki a szobából, és törölgette az orrát, ja, csak te vagy az, mondta és visszafordult, és remélem, hogy nem az én reggeli tejporomat ette meg, mert tisztára olyan volt a képe

anya hozott a hátizsákjában bort, és vitte be a szobájába, ilyenkor elszokja eldugni a szekrényébe, és be is zárja utána, mert jön a jános, és mindig inni kér, de anya nem ad neki, egy cseppet se kap, de mindig *kikutizta*, hogy hol van, addig-addig kereste, és dobált szét mindent a lakásban, hogy anya jobbnak látta azt, hogy inkább bezárja a szekrényébe, hogy ne találja meg, ugyanis neki is kell, és hát ezt ő hozta a hátizsákjában

anya ma visszafordult a kertkapuból, mert itt maradtak a színes kis lufijai, amikor megkérdeztem, hogy játszhatok-e velük, ő is kiabált, be is csapta az ajtót

kiabálásra keltem, és ilyenkor nem jó, mert bizsereg a hasam, pisilni kell, és jánosnak izzadt a homloka, és összevissza járkált a házban, aztán rázni kezdett, hogy keljek már fel, és segítsék neki bort keresni, és mindenféle csúnyaságot mondott anyára, meg rám is mérgesen nézett, hogy biztos
76 mi dugtuk el a piásüvegeket, mert azt csak ő ihatja meg és senki más, és üvöltözte azt is, hogy nem lehetünk ennyire szemetek, hogy ezt tesszük vele, pont ővele, aki befogadott a házába minket, de hát, tényleg befogadott, elfelejtette volna ezt anya

nem mehet többet a dolgozóhelyére a jános, abba a számítógép-összerakó irodába, amiről mindig mesélt, mert nem engedik neki, anyáékat kihallgattam, onnan tudom, jános főnöke mondta, hogy ne menjen többet számítógépet összerakni, mert elég volt, ezt rá is írta egy papírra, és a székén is már más ül, úgyhogy nincs ott már helye, mivel nem változtatja meg az életét, nem akarja a főnöke többet látni

a jánosnak kifolyott a nyála a szájából, amikor beszélgetett velem, és felrúgta az összes üres üvegeket, és mint férfi a férfival akart velem beszélgetni, és mondta azt is, hogy komolyan, meg, hogy nem vagyok már kisfiú, és hogy mikor hagyja már abba az anyád, amit csinál

mit, micsodát hagyjon abba, de nem kérdeztem hangosan vissza, csak magamban, hiszen a jánostól jobb menekülni, folyton üvöltözik, és hangos, és csapkodja az asztalt, de annyira, hogy tisztára megijedek, és akkor kijött a pisim is, pedig nem akartam

már megint kiabáltak és lökdösődtek, mert nem lehet kinyitni anya szekrényét, ami zárva van

anya uborkát tesz el, megnézte a telefonján, hogy hogyan kell, és azt mondta, csinál egy csomót, mert hát szeretjük mi azt, és legalább nem kell vennünk a boltban, ugyanis kapott egy csomót valakitől

és azzal kezdte az egészet, hogy kihozta a kamrából a dunsztosüvegeket, kiosta mind az egészet, és a betonra tette őket fejjel lefelé, rengeteg sokat, amik ott száradtak a napon, a járdán

aztán ahogy megszáradtak, vitte be őket az előszobába, mert csak ott van hely, és a földre tette őket sorba mind, és utána bement a szobájába, de nyitva hagyta az ajtaját, onnan szólt nekem, hogy hozzak egy üveg ecetet a boltból

77

futok vissza, mert jön a tini nindzsa, és amikor a házunk elé érek autók állnak ott, emberek vannak nálunk, kopasz bácsik, akik egy hosszú, fekete zsákot vettek fel a földről, és rátették egy gurulós kocsira, futok be a házba, és a furcsa érzés ott van megint a hasamban

futok be a házunkba, a mi házunkba, és látom, hogy törött üvegek darabjai vannak az előszobánkban, összetörtek az uborkásüvegek, amit anya reggel kikészített, összetörtek, és mind egy szálig véresek, nem málnásak az biztos, és eszembe jut anya, szúr a hasam, és anyát keresem, de nem látom, nem tudom, hogy hol van, anyát keresem, anyát akarom, anya, hol vagy, anya, aztán sírva fakadok, mert bepisiltem, anya pedig beszélget egy rendőrnénivel a házunkban, és semmi baja nem lett, semmi baja nem lett neki

és később pedig, amikor már mindenki elment, mondom, hogy anya megjöttem, és azt is, hogy hoztam ecetet, amit kértél, tessék, itt van, hogy az uborkákat is el tudd majd tenni

Új Forrás 2020/9 – Cserenkő Gábor: Tisztára Jupiyei!

